

Novinarska Straža

Glasilno obmejnih Slovencev.

Uredništvo in upravljanje v Gornji Radgoni, Spodnji
griz številka 7. (I. nadstropje.)
Rokopisi se ne vračajo.

Izhaja vsake soboto zjutraj in stane s poštnino
vred za vse leto 30 K, za pol leta 15 K, za
četrt leta 8 K.

Inserati: Ena petstolpna petivrsta (prostor 3 mm
visok in 54 mm širok) 1 krono.
Pri večkratni objavi primeren popust.

Regent Aleksander v Sloveniji.

Ko je stopil princ-regent na tla osvobojene domovine, se je jugoslovanska misel pokazala lepše, silneje, kakor če bi narodni voditelji sklicali velikanska zborovanja in manifestacije. Ta slovesen trenutek je bil dne 22. junija, ko so vzdrhtela srca po vsej Hrvatski in Sloveniji: regent prihaja! Ne prihaja vladar — tujec, kakor so celo tisočletje prihajali na naše zemljo cesarji in kralji, ki so videli v nas podjarmljeni narod in katerim je bil zoprni naš jezik, naši običaji, sploh vse, kar je bilo nam sveto; prihaja marveč vladar brat, vladar, ki govori naš jezik, ki čuti z nami in predstavlja pred svetom našo narodno svobodo, naše najdražje bogatstvo. Prihaja prvič med nas kot zastopnik one iz narodnega trpljenja vzrasle, v kmetski zibelki odzibane dinastije Karadžordževićev, ki je na tleh mogočne frankovsko-germanske naslednice Avstro-Ogrske vzpostavila carstvo Dušana Silnega in Ljudevita Posavskega, ujedinjeno po narodni volji in božji previdnosti. To je velik trenutek, in dnevi, ki so zdaj za nami, ostanejo zabeleženi z neizbrisnimi črkami v povestnici naroda.

Regent se je odpeljal dne 22. junija z dvornim vlakom iz Beograda. V njegovem spremstvu so bili: ministrski predsednik dr. Vesnić, poštini minister dr. Drinković, prometni minister dr. Korošec, minister za gozdarstvo Kovačević, minister za socijalno politiko dr. Kukovec, vojni minister general Janković ter okrog 20 vojaških dostojanstvenikov, med njimi tudi general Maister. Potovanje iz Beograda v Zagreb je bilo ena sama manifestacija, ki je pokazala vsemu svetu, da Srbi, Hrvati in Slovenci ljubijo svojo vladarsko rodbino, zavedajoč se, da je niso ysilili evropski diplomatje, marveč jo je postavila na čelo države narodna volja, narodno zaupanje. Na vseh postajah od Zemuna do Zagreba so se zbirale velike množice ljudstva, zastopniki občin, uradov in društev, da pozdravijo ljubljene regenta. Na večjih postajah se je vlak ustavil, skozi manjše pa je vozil počasi. Vse hiše so bile okrašene, povsod so se vihrale državne in narodne zastave. Posebno lep je bil sprejem v Vinkovcih. Regenta so prišli pozdravljati kmetje v svojih slikovitih narodnih nošah. Ljubeznivo je podal roko kmetskim zastopnikom ter nagovoril fante in dekleta. Pevci so peli narodne himne, tisoč grl je vzklikalo »Živijo« in vlak je hitel dalje — proti belemu Zagrebu.

V Zagrebu.

Zagreb se je že dolgo pripravljal na slavnosten sprejem. Hotel je sprejeti jugoslovanskega vladarja, kakor še ni bil sprejel nobene kronane glave. Prepičlo odmerjen je naš prostor, da bi vsaj na kratko opisali lepoto in veličajnost, ki se je v njej pokazala hrvatska prestolnica ob prihodu regenta. Slehrna hiša, mimo katere se je peljal vzvišeni gost v svoj dom — na banski dvor — je bila ozaljšana po načrtu, ki so ga izdelali umetniki. Vse mesto je cvelo od zastav, kakor travnik spomladi. Za vsakim oknom je bilo videti par ljudi — stotisoče src je radostno utripalo in mnogim starcem so silile solze v oči. Zakaj spomnili so se pač

na pretekle čase, ko je vladal na Markovem trgu naduti Madžar Kuen-Hedervary in dušil z azijskimi sredstvi narodno svobodo. Madžari so prodirali od vzhoda, Nemci so grozili z poginom malemu slovenskemu narodu — in kogar ni bilo strah za bodočnost? Sedaj pa se vozi v banske dvore vladar jugoslovanskega rodu, stari Zagreb je ves v cvetju in trobojnicah. Regenta so pozdravili na zagrebškem kolodvoru ban dr. Laginja in zastopnik mesta Kršič. Po stari slovanski šegi so mu ponudili kruh in sol. Pred kolodvorom se je zbralo ogromno ljudi; vojaštvo, Sokoli in drugi. Zvonovi so zvonili, topovi grmeli, godba je svirala narodno himno. Zvečer je bila bakljada. Na balkonu je rekel regent: »Povejte vsem, da bom branil vaše narodne pravice proti komursibodi. Vsi trije bratje skupaj bomo napravili čudeže!« Naslednji dan je regent obiskal stolno cerkev, kjer ga je pozdravil nadškof dr. Bauer. Nadškof je pel hrvaško »Tebe Boga hvalimo« in molitev za kralja. Vodil je regenta na grob Zrinskega in Frankopana, kjer je vzvišeni posetnik položil srebrni lovorni venec. Nadaljnje bivanje v Zagrebu je polno krasnih prizorov: v pravoslavni cerkvi, na vseučilišču, v Jugoslov. akademiji, pri poklonilnih avdijencah itd. Ne smemo tudi pozabiti na kraljevo grad, ki spremlja regenta na potovanju in s svojimi čilimi konji ter krasno uniformo vzbuja splošno pozornost.

Potovanje po Sloveniji.

Regent je zapustil Zagreb dne 26. t. m. ob enih popoldne. Poslovitev je bila izredno prisrčna. Še enkrat so ga pozdravili zastopniki vojaških civilnih, in cerkvenih oblasti. Ogromna množica ljudstva se je zbrala tudi tokrat pred kolodvorom. Navdušenje se je zvišalo še prav posebno tedaj, ko se je raznesla vest, da je regent imenoval dva polka z imeni hrvatskih junakov »Zrinjski« in »Jelačić«. Dvorni vlak je končno zapustil prekrasno ozaljšani zagrebški kolodvor in visoki potnik se je peljal proti Sloveniji. Na vseh postajah od Zagreba do Zidanega mosta mu je hrvatsko ljudstvo prirejalo burne ovacije. V Zaprešiču se je vlak ustavil, poklonili so se regentu zastopniki ljudstva in neka gospodična mu je izročila velik šopek. Burno vzklikanje je nastalo med tisočglavo množico, ljudje so obkolili vzvišene gosa in ga obsipali s cvetjem. Regent je gospodično objel in poljubil, da s tem na stari srbski način pokaže svojo ginjenost ter globoko ljubezen do ljudstva. K njemu je pristopil tudi nek sivolasi kmet s svojimi vnuki in rekel regentu, da je to najlepši trenutek njegovega dolgega življenja. Da, narod ve, kaj je svoboda — saj so ravno v teh krajih potomci kmetskih upornikov, saj je to domovina Matije Gubca. Tako je prispel regent na slovenska tla. V Brežicah se je vlak zopet ustavil; ponovilo se je tisto, kar je bilo videti na vseh takih postajah: velikanska množica ljudstva, vse okrašeno, pozdravi in poklon deputacij in šopek vrtnic, ki mu ga je izročila prvič slovenska deklica. Regent se je posebno prijazno razgovarjal s kmetskimi župani. Slični prizor se je nudil v Krškem in Rajhemburgu.

V Ljubljani.

Triumfalni sprejem, ki ga je priredila Slovenija svojemu po 1100 leti prvemu vladarju jugoslovanskega rodu, pa se je osredotočil v Ljubljani. Kdor je čital zadnji teden ljubljanske dnevnike, je mogel dobiti nekak vpogled v velikanske priprave za sprejem. Vse je bilo uverjeno, da Ljubljana ne bo ostala zadi za Zagrebom in to veselo tekmovanje dveh jugoslovanskih mest ni izpadlo slabo za Ljubljano. Vsa Ljubljana, vsaka hiša je bila v zelenju in v zastavah; nepozaben je bil pogled na velikansko množico ljudstva, ki je čakala pred kolodvorom, na trgih in po ulicah. Od vseh strani so prišli ta dan v Ljubljano; priprosti hribovski starček je prikrevsal s svojo palico v mesto, da vidi zastopnika nove vladarske rodbine, ki je jugoslovanska tako kakor njegova družina in katere ustanovitelj je pred sto in nekaj leti zapustil plug ter začel veliko delo narodnega osvobojenja. Zopet se moramo oprostiti pred čitatelji, da jim vsled prepričlega prostora ne moremo opisati vse lepote in veličajnih prizorov, ki jih je nudila Ljubljana. Pray posebno slikovit in poln nepopisnega navdušenja je bil sprejem na ljubljanskem kolodvoru. Vlak je prispel ob 5. uri 20 minut popoldne. Prihod so naznanili topovi z Gradca. Godba je zaigrala vse tri narodne himne in regent je izstopil iz vlaka. Dobrodošlico mu je izrekel deželni predsednik dr. Brejc in mu predstavil navzoče predstavitelje. Pred kolodvorom ga je pozdravil župan dr. Tavčar ter mu po stari slovanski šegi ponudil košček kruha s soljo. Na to je Aleksander sedel v štirivprežni voz in se peljal skozi nepregledni, vzorno razvrščeni špalir, ki ga je tvorilo mnogo desetisočev ljudi. Pred njim je jezdila kraljeva garda s trobentači. Pevska družba so pela himno »Bože pravde«. Aleksander, lep, zagorel, črnolas mož, je prijazno pozdravljaval množico na obeh straneh, z oken se je vsipalo nanj cvetje in vihar navdušenja je šel med navzočimi. Pred deželno vlado se je voz ustavil, Aleksander je izstopil in kmalu so prispeli tudi vozovi spremstva in domačih predstaviteljev. Regent se je v družbi dr. Brejca, ministr. predsednika Vesniča ter dr. Korošca prikazal na balkonu vladne palače. Pred njim se je začel premikati sprevid, kakršnega še ni videla starinska Ljubljana, odkar obstoja — dasiravno je že lepo število vladarjev prestopilo njene zidove. Največ pozornosti so vzbujali pri morski begunci, vsi oblečeni v žalno obleko, z trobojnico pred sprevidom, ki je bila ovita s črnim florum. Ustavili so se pred balkonom in vzklikali: Slava našemu kralju! Šele ob 7 uri 47 minut se je zaključil sprevid in regent je zapustil balkon. Ob 9. uri se je vršil slavnostni diner, med katerim je imel regent Aleksander daljši govor. Naglašal je zlasti, koliko je moral pretrpeti slovenski narod, ki je bil celih petnajst stoletij na mrtvi straži za skupno jugoslovansko obrano pred tujimi napadalci. Spominjal se je tudi naših neodrešenih bratov, ki so ostali začasno pod tujim jarmom. Napil je boljši bodočnosti slovenskega naroda.

Odgovarjal mu je predsednik deželne vlade dr. Brejc, ki je proslavljal narodno jedinstvo in omenjal težave, s katerimi se ima boriti naša dežela in ki so dedščina preteklosti. V imenu vsega slovenskega naroda je napil kralju, regentu in celi jugoslovanski domovini. Pri slavnostni pojedini je bilo navzočih 60 oseb, zastopniki vlade, spremstvo, zastopniki cerkve in raznih korporacij. Med pojedino je igrala voj. godba, na to pa je regent z okna opazoval prekrasno aganžirano bakljado, ki se je razvila zunaj. Godbe svirajo, tisočglava množica valovi. Aleksander stopi na balkon, da z roko znamenje in ko množica utihne, spregovori:

Globoko ginjen se zahvaljujem za prisrčen sprejem, katerega mi je priredila Ljubljana in izražam svojo toplo ljubezen za vse brate Slovence.

Na to je govoril dr. Korošec, za njim sta ponovila regentovo zahvalo dr. Kukovec in dr. Brejc. Ob 11. uri 25 minut se je nočno slavlje zaključilo.

(Konec prihodnjic.)

Mladina na potu.

Začetkom julija se vrše na srednjih in njim podobnih šolah vpisovanja za novo šolsko leto. Marsikateri stariši se bodo te dni končno javno odločili, kam pošljejo svojega nadarjanega otroka. V septembru se odpro šole; takrat le redko pade odločitev. Odpira se več poti in ni lahko reči: ta je prava za mojega otroka. V nadarjenem otroku spe številne možnosti, kale še neznana nagnjenja. Večkrat se motijo vsi: stariši, učitelji in otrok sam. Šele čez leta se pokaže, da je bila pot zgrešena, in če bi se bilo otroka poslalo na drugo pot, bi utegnil napraviti več veselja svojim starišem. Zato je treba že na prvih korakih več preudarnosti, previdnosti ter skupnega sodelovanja doma in šole.

Odkar smo Slovenci svobodni, imamo lepo število svojih šol. Vendar vse te, ki smo jih prevzeli, razširili ali ustanovili, ne zadostujejo za nove razmere in širje potrebe, ki jih imamo v lastni državi. Najbolj smo oskrbljeni z gimnazijami, dočim število kmetijskih, obrtnih in drugih strokovnih šol izdaleka ne odgovarja dejanski potrebi. Upajmo, da bo v doglednem času že boljše. Z ozirom na agrarni značaj naše države je pričakovati, da bo država in dežela posvetila vso skrb kmetijskemu šolstvu. Tako se govori, da dobimo kmetijske šole na Murskem polju, v Prekmurju, pri Veliki Nedelji in drugod. Treba bo seve še dela in priprav, v precejšnji meri tudi zasebne inicijative in zasebnega kapitala, ker bo država še dolgo preobložena z najtežjimi bremenimi vojnih posledic.

Na drugi strani bomo morali gojiti tudi obrtno in drugo strokovno šolstvo. V Sloveniji in deloma tudi na Hrvaškem se je pričela razvijati industrija, saj brez nje v dobi svetovne konkurence ni pravega napredka in narodnega blagostanja. Dozdaj je bil domačin navaden tovarniški dninar, delo pa je vodil tujec. Treba je, da si vzgojimo domači naraščaj vseh obrtnih strok; še le potem, ko bomo sami imeli dovolj usposobljenih strokovnih delavcev, bomo lahko govorili o takozvani nacionalizaciji naše industrije.

Ako slovenski kmet uvidi potrebo, da poda svojemu otroku nekaj več, kot ima sam, se po navadi težko odloči v izbiri, ki jo nudi življenje. Le prerad poseže po najoddaljenejšem; najbližje in najpotrebnejše pa prezre. V svojem sinu hoče videti gospoda. To naziranje ne spada v našo dobo; danes je gospod vsakdo, kdor častno vrši svoje dolžnosti kot član človeške družbe. In te dolžnosti so različne, po sposobnostih, volji in duševni nadarjenosti poedinca. Mnogo je kmetijskih sinov, ki so danes nezadovoljni, zapostavljeni izobraženci, ki bi pa pokazali v nekoliko praktičnejšem poklicu izborne sposobnosti in lep uspeh. Na to je treba misliti. Ne visoko šolstvo, temveč predvsem strokovno šolstvo nam je potrebno. Na visoke šole naj gredo le oni, ki so v resnici zelo nadarjeni.

Za nižje strokovne šole, ki dajejo družbi usposobljenih delavcev, delovodjev, trgovcev itd., se zahteva dovršena meščanska šola ali nižja srednja šola. Meščanskih šol imamo že lepo število. Dobro so tudi za kmetijsko mladino, ki ostane doma ali ki gre na kmetijske ozir.

gospodinske šole. Navadno se na tej stopnji najbolj pokaže, kam merijo otrokove sposobnosti. Če se odloči za obrtno, trgovsko ali katero drugo strokovno šolo, naj ga stariši nikar ne ovirajo s svojimi predsodki. Še enkrat: v akademične poklice le zelo nadarjeni učenci!

Pri vsem tem ne sme imeti odločilne besede vprašanje »kšesta«. Tja pojdi, boš lahko delal in mnogo zaslužil! To naziranje je nesocialno in tudi nespametno. Mladim ljudem, ki sedaj namerjajo prve korake v nadaljevalne šole, bodo morali učitelji posejati v srca mnogo idealizma, veselja do dela in socialne zavesti, da bodo enkrat prekrasili naše javno življenje, ki je skozinskozi prožeto z pogubnim materializmom in nezmožno za velika dejanja. Mladina kmetijskih, obrtnih, trgovskih šol ima enako častno nalogo, kakor mladina višjih in visokih šol: dati narodu, državi delavno in zdravo pokolenje. Zato pa je treba na vseh poljih zmožnih, resnih, z veseljem do dela prožetih ljudi. Če so taki na potu, blagor nam!

Vprašanje našega trgovinskega stika s Siamom.

(Dalje.)

Siamska vlada zadošča narodu kljub temu, da se smatra kot absolutna; a v istini je v mnogih pojavih bolj demokratična, kakor marsikatera vlada v Evropi. Domačih nezadovoljnih elementov ni mnogo; in ako se tu in tam pojavi nezadovoljstvo, tedaj je to edino le sad tujcev. Različnih napadajočih se strank siamski narod ne pozna; pač pa se zaveda svoje narodnosti s čilim duhom. Ne poznam naroda, ki bi spoštoval svojega kralja, plemiča, uradnika in duhovnika (bodisi buddhiškega ali katoliškega) tako odkritosrčno, kakor ta. To ni čudo, saj tudi najvišji stan ne pozna nobenih birokratičnih načel. Najvišji uradnik, bodisi minister, vicekralj, generalgovernor, princ, plemič ali kateri drugi se ne sramuje občeovati s priprostim poljedelcem, on ga ne prezira ob nobeni priložnosti, ampak povsod ga zagovarja in skrbi zanj. Vsak sledi resničnemu načelu, da ravno priprosti ud naroda daje podlago, daje kruh in blagostanje državi, njenim uradnikom in kralju.

Tujci, posebno evropski diplomati, znanstveniki in trgovci uživajo veliko spoštovanje in ugled, če so nasproti narodu pravični.

Kaj je moj cilj? Ne morem opisati v okviru te spomenice natanko in obširno razmer v tej deželi. Na podlagi lastnih skušenj in mnogoletnih študij v teh krajih pa želim vzbuditi pozornost in zanimanje pri merodajnih krogih vlade naše mlade Jugoslavije zlasti glede tega, da je siamski narod vreden, da se mu približamo prijateljskim putem. Glejmo nadalje, da navežemo trgovinske stike ne le z evropskimi narodi, ampak tudi z izhodnimi Azijati, to je v prvi vrsti s Siamom, potem pa tudi s Kino in Japonsko. To so storile že skoro vse druge večje in manjše države.

Ali ne bi bilo lepo in častno, ako bi se tudi jugoslov. zastava pokazala prvokrat na daljnem Vzhodu? Ako smo si znali pridobiti svobodo, zakaj bi ne bilo mogoče si pridobiti tudi naklonjenosti in prijateljstva pri azijskih narodih? Da bomo našli ugodni odmev, to lahko pričam, ker poznam te narode skozi in skozi — najložje in najhitreje se bo to zgodilo pri Siamcih. Ako bomo imeli zaupanje in ugled, tedaj bomo imeli tudi zadosten trg za dobro plačajoče odjemalce vseh naših pridelkov in izdelkov. Ime Jugoslavija bo zablestelo tudi tukaj! Vsakdo ve, čim živahnejši je promet in trgovina naroda z inozemstvom, tem bogatejši in močnejši je narod; tem večji in obširnejši vpliv ima. Kjer cvete trgovina, tam cvete tudi blagostanje. Ne premišljujmo dolgo, kajti tudi drugi narodi se zanimajo in brigajo za dobre zveze in odjemalce svojih izdelkov ter iščejo vire za njim potrebne sirovine in produkte. Tako skrbje že v sedanji prehodni periodi vsi napredni narodi tudi za bodočnost in pripravljajo za njo ugodni tir in zidajo podlago. Zakaj bi tedaj mi ostali v ozadju? Vsakdo ve, kdo je prvi na mestu, ta ima najlepšo priložnost za uspeh. Opozorim, če ne bomo uporabili priložnosti za pridobitev trgovinskega stika, ki se nam nudi

sedaj, ko imamo proste roke, tedaj bodo brezdvomno uživali korist drugi. Vsi narodi, ki se smatrajo za napredne, poznajo važnost stika z Azijati predobro, in zato tudi ustanavljajo ob pravem času svoje filijalke, da se bogate s pomočjo organiziranega prometa in trgovine.

(Dalje prihodnjic.)

Tedenske novice.

Dr. Kukovec in naše meje. Povodom vesti, da bodo morale naše čete zapustiti Radgono, so se nekateri listi po dolgem času zopet spomnili na severno mejo in omenili, da je mnogo naše krievde, če izgubimo Radgono. Mariborska »Straža« je objavila dne 21. junija zanimiv članek »Radgona in še nekaj«, ki v njem opisuje, kako smo v zadnjem trenutku pred podpisom avstr. mirovne pogodbe izgubili Radgono ter naglašja, da so Nemci pred vrhovnim svetom trdovratno trdili, da je slovenski politik dr. Kukovec izjavil, da Slovenci ne reflektiramo na Radgono. »Straža« končuje: »Radgona pa naj postavi spomenik dr. Kukovcu.« — Kakor povzamemo iz spomenice o Štajerski, ki jo je potem avstrijske mirovne delegacije izročil vrhovnemu svetu znani renegat dr. Kamnikar, so se Nemci v resnici upirali na nepremišljene izjave dr. Kukovca, sedanjega ministra in načelnika JDS, tako glede Maribora kakor glede Radgone. V dotični spomenici beremo: »Razen tega je slovenski poverjenik za finance dr. Vekoslav Kukovec v novembru 1918 izjavil pred deželno vlado v Gradcu, da so Slovenci desinteresirani na Radgoni« (glej »Tagespost« z dne 2. sept. 1919). Take nepremišljene izjave slovenskega politika, ki so padle v času, ko je na Slovenskem vladala manija za pisanje političnih člankov in za neresno blebetanje o važnih političnih vprašanjih, ki so pa zahtevala prej molk nego glasno besedo, so nam v zunanem svetu mnogo škodovala, ker so Nemci prav kakor Italijani pazili na vsako malenkost in jo raznesli po svetu. Bolj nego dr. Kukovčeve izjave pa je spravila Radgono v nevarnost in končno v izgubo proslula mariborska pogodba, ki jo je bil skoval dr. Žerjav. O tej pogodbi se je razlilo že precej črnila in bi bil brezploden vsak nadaljni pepir. V prvem letu narodne svobode smo zamudili marsikak dragocen trenutek in napravili mnogo škode in napak, ki se ne dajo več izbrisati. Kar je, je. Drugo vprašanje je seve, koliko smo se naučili iz teh slabih izkušenj?

Madžarska agitacija v Prekmurju. Kakor doznavamo, se je v seji neke naše polit. organizacije med drugim sprejela tudi rezolucija, ki se z njo vlada opozarja, da v Prekmurju ni več madžaronov in da je vsako zapostavljanje bivših nastavljenecv madž. vlade nepotrebno. Mi temu naziranju odločno ugovarjamo, ker nasprotuje jasnim pojmom in pomeni favoriziranje madžarstva. Madžaroni so in bodo ostali, ker je to naravno in se da odpraviti samo z vzgojo nove generacije. Če so se na zunaj prilagodili razmeram, so tem opasnejši, ker so skrili kopye pod plašč. Znano je vsemu svetu, da se Madžari z najbolj kompliciranimi, kakor tudi z prav mongolskimi sredstvi trudijo vzbuditi onstran njihovih novih meja razpoloženje za se. Da imajo svoje zaupnike tudi v Prekmurju in da so zlasti bivši državni nastavljenici tisti, na koje se lahko upirajo — v slučaju, da se posreči, imajo ravno ti ljudje največ gnotne koristi — to je jasno kot beli dan, in to priznavajo Madžari sami v lista »Muraköz«, ki ga izdaja madž. iredentistično društvo v Veliki Kaniži.

Pozabili so. Kakor smo že poročali na tem mestu, je graški list »D. G.« popolnoma resno povedal svojim še resnejšim bralcem, da bo državna meja med Jugoslavijo in Avstrijo pri Radgoni ne morda Mura, kakor to »eigenartig« domnevajo Jugoslovani, marveč navadna ulična cesta na Spodnjem grisu v Gornji Radgoni. Veleduhoviti poznavalci mednarodne politike, ki sede v redakcijah vsenemških listov, so pozabili, da je dr. Kamnikar v »Tagespost« štev. 242 z dne 2. septembra 1919. govoreč o »popravi« meje pri Radgoni napisal sledeče: »Poprava meje pri Radgoni ne obsega nemških občin cmureškega in radgonskega okraja na desnem bregu Mure — apatke kotline — tudi

Zdravilišče Slatina Radenci

letos zopet odprto!

Glasovite Radenske zdravilne kopelji so p. n. posetnikom od 30. maja do 15. septembra na razpolago. V zdraviliščni restavraciji je poskrbljeno za najboljšo postrežbo po zmernih cenah. Vsako nedeljo ciganska godba. — Po možnosti bode vpeljan vozovni promet med zdraviliščem, Radgono in Mursko Soboto.

Za obilni poset se priporoča

ravnateljstvo.

Mariborska eskomptna banka podružnica Murska Sobota

Centrala v Mariboru.

Podružnica v Velikovcu

Sprejema vloge na knjižice, ter jih obrestuje po $3 \frac{1}{2}$ odstih, ter vloge na tekoči račun po dogovoru.

Dovoljuje vsakovrste trgovske kredite. — Zamenjuje tuj denar po najugodnejšem kurzu. — Izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle pod najkulantnejšimi pogoji.

Uradni prostori v občinski hiši v I. nadstropju.

Gospodarska zadruga

za Prekmurje, Mursko polje in Slov. gorice r. z. i. o. z.

ima v zalogi po najnižjih dnevnih cenah razno manufakturno blago za moške in ženske obleke, barhonte, vseh vrst platno, blago za ženske predpasnike; razno kuhinjsko posodo, riž, čaj, papriko; usnje, podplate, moške in ženske čevlje. Vseh vrst moko, zдроб, otrobe, testenine.

Kupuje zrnje, sadje, kože, vino, sadjevec, žganje, sploh vse poljedelske pridelke.

Posreduje pri nakupovanju strojev in vseh gospodarskih potrebščin.

Kupovati in prodajati zadrugi imajo pravico samo člani. Novi člani se sprejemajo v zadržni pisarni in pri podružnicah. Osrednja trgovina in pisarna: v Gornji Radgoni. Podružnice: Cankova, Murska Sobota, Beltinci, Dolnja Lendava, Križevci pri Ljutomeru.

Miši - Podgane stenice — ščurki

in vsa golazna mora poginiti ako porabljate moja najbolje preizkušena in splošno hvaljena sredstva kot: proti poljskim mišim K 8.—, za podgane in miši K 8.—, za ščurke K 10.—, posebno močna tinktura za stenice K 10.—, uničevalce majev K 10.—, prašek za uši v obleki in perilu K 6.— in K 10.—, proti mravljam K 10.—, prašek proti mrčesom K 10.—, mazilo proti ušem pri ljudeh K 5.— in 10.—, mazilo za uši pri živini K 6.— in 10.—, tinktura proti mrčesu na sadju in zelenjavi (uničevalce rastlin) K 10.—, mazilo proti garjam K 10.—. Pošilja po povzetju Zavež za eksport

M. Jünker, Zagreb 46, Petrinjska ulica 3

Naznanilo.

Slavnemu občinstvu si usojam naznaniti, da sem se preselil z svojo čevljarstvo delavnico iz Radgone v Gornjo Radgono, Spodnji gris št. 12 (dvorišče) ter se na dalje priporočam svojim cenjenim odjemalcem. Obenem naznanjam, da izdelujem vsakovrstne moške, ženske in otroške čevlje po meri. Za obilen obisk se priporoča

Hinko Vodopivec iz Goriškega.

Izorstno izabelo

po nizki ceni od 56 l. naprej ter dobro domačo tropinco in droženko priporoča

Fric Zemljič, Ljutomer.

Pekarna

v najem se išče. Cenjene ponudbe na Arzenschek, Rokovhrib, pošta Šmarje pri Jelšali.

Staro lito in kovano železo

vsake vrste, kupuje po najvišji ceni vagona Vatro Kosi, Makole-Poljčane.

Mastin

primešaj krmi; vsak teden eno pest, če pa se rabi kot nadomestilo za krmo, tedaj 2 pesti. 5 zavojčkov Mastina, prahu za pitanje zdrave, debele živine, za tvorbo jajc in mleka, zadostuje za 6 mesecev za vsako živinč. Dobil je najvišje kolanje v Londonu, Parizu, Rimu, Dunaju. Tisoče gospodarjev ga hvali in ponovno kupuje. Zahtevaj ga pri lekarnarju ali pri trgovcu, vsak ga lahko prosto prodaja. Ali pa piši lekarni Trnkoci v Ljubljani, Kranjsko, po 5 zavojčkov. Stane 30 kron 50 vinarjev z poštnino.

Radi družinskih razmet se prodaja

umetni mlin

na bencinmotor z močjo 12 konjskih sil na sopar in vodo, gonilna moč vode 4 konjskih sil, 2 tečaja z valci, 1 tečaj z kamenom, 3 dvigala in olnica, z 5 oralov zemlje. Cena 200.000 kron. Ponudbe na upravnitvo „Murske Straže“.

Bencin

725/740 v železnih sodih po 400 kg, po ceni 39 K za kg. Iloko Ljubljana, prispe v približno 14 dneh. Naročila prevzame: „PROMET“ tehn. indust. podjetje, d. z. o. z. Ljubljana, Gradišče št. 9.

Na prodaj

dva, lepa močna vola $2 \frac{1}{4}$ leta stara, za vzgojo, pri posestniku Franc Vrtnjaku v Logarovcih, pošta Križevci pri Ljutomeru.

Prodaja se dva konja,

lepe postave, srednje velikosti in starosti, sposobna za vsako težko delo in tudi za vožnjo. Ponudbe na naslov:

Terezija Zemljič Boračova
pošta Slatina Radenci.

„CROATIA“ zavarovalna zadruga v Zagrebu

ustanovljena leta 1884.

Podružnica za Slovenijo v Ljubljani, Stari trg II.

ZAVARUJE: Življenske rente, doto otrokom, glavnice na življenje, zgradbe in premičnine proti škodi požara in strele, steklene šipe proti razbitju, proti vlamu in telesnim nezgodam. — Posebno zavarovanje proti nezgodam na železnici in parobrodu za celo življensko dobo. Sprejema v vseh krajih Slovenije sposobne zastopnike in potnike, katerim se nudi prilika znatnega zaslužka. Zastopnik v Rr 1-goni je gospod Zdravko Vrlič, Spodnji gris št. 7.

PIROL

je izkušno ubranljivo sredstvo proti svinjskim boleznim. I steklenica stane 8 K, se dobi v Magdalenski lekarni v Mariboru.

Pozor trgovci!

Miroslav Nabergoj, Maribor,

Gosposka ulica 14, vhod Tkalska ulica (Webergasse), zaloga manufakturnega blaga.

Velik izbor batista, cefirja, platna za srajce in rjuhe, sukanca, bombaževine, nogavice itd.

Tovarniške cene. Samo na debelo direktno uvoz.

DESKE

za strešno opeko (Ziegelbretter für Biber schwanzziegel) ca. dva vagona (200.000 komd.) 1 col debele, suhe, še malo rabljene, komad po 4 krone franco železniška postaja Radgona, se oddajo. Vpraša se pri posestniku Karol Vogler Cankova.

Čitajte „Mursko Stražo“

„Balkan“

Import : Maribor : Eksport

nudi prave švedske vžigalice, poper singapore, sultanine, cvebe, Marsala vino medicinalno, dateljne, prano italijansko milo, piment, morsko sol, i. t. d. po najnižji ceni, samo na debelo.

Učenca

za kovaško obrt, dobivši hrano in stanovanje, sprejme takoj,

IVAN JAUŠOVEC,

kovaški mojster v

Drakovcih,

pošta Mala Nedelja.

Razpošiljam

samo na debelo fino kremo za čevlje znamka

„CIPULIN“.

Dalje raznovrstno špecijsko in galantrijsko blago. I. MENART trgovec, Domžale, Slovenija.

Proda se

en voz (Haiblandauer) še skoraj nov in dobro ohranjen. Kje, pove upravnitvo „Murske Straže“

Garje,

srebečico, kraste, lišaje uniči pri človeku mast proti garjam. Erez vonja in ne maže perila. 1 lonček za eno osebo s poštnino K 12-50 pri lekarni Trnkoci, Ljubljana.

Kupi se srednjeveliko posestvo

na Spodnjem Štajerskem, do 25 oralov, zidana hiša. Ponudbe na

Josip Keršovnika

pri g. Zemljič Boračova, pošta Slatina Radenci.